Nr. 140. Środa 19. Czerwca 1872. Rok 62.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył na podstawie najuniżeńszego przedstawienia ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych najwyższem postanowieniem z 8. czerwca br. udzielić dyplomowi jeneralnego konsula belgijskiego we Wiedniu Edwardowi **Renkin** najwyższe exequatur.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył na podstawie najuniżeńszego przedstawienia ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych najwyższem postanowieniem z 3. czerwca br. mianować konsula w Trapezunt z tytułem i charakterem jeneralnego konsula Juliusza **Zwiedinek-Sündenhorst** c. k. jeneralnym konsulem w Bejrucie i równocześnie przeniósł c. k. konsula w Kustendsche Alfonsa **Questiaux** do Trapezuntu na szefa tamtejszego c. k. jeneralnego konsulatu.

Jego Excelencya pan minister wyznań i oświecenia mianował rzeczywistego nauczyciela przy c. k. gimnazyum w Samborze Franciszka **Nowotny** rzeczywistym nauczycielem przy c. k. niemieckiem wyższem gimnazyum w Ołomuńcu.

Prezydent krajowej dyrekcyi skarbu mianował praktykanta konceptowego Dra Felixa **Gorskiego** prowizorycznym koncypistą przy Lwowskiej prokuratoryi skarbu.

Lwów, dnia 10. czerwca 1872.

W Żukowie powiatu brzeżańskiego sprawdzono wybuch księgosuszu Z tego powodu zarządzono wszelkie środki gwoli przytłumienia tej zarazy w myśl ustawy z r. 1868 i ustanowiono 3 milowy okręg zarazy, do którego wcielono następujące miejscowości: Z powiatu brzeżańskiego: Choróściec, Chorobrów, Augustówka, Helenków, Koniuchy, Krasna, Glinna, Płaucza wielka i mała, Złoczówka, Kaplińce, Medowa, Taurów, Wybudów, Wymysłówka, Budyłów, Płotycza, Ceniów, Olesin, Komarówka, Dubszcze, Kozowa, Kozówka, Krzywe, Teofipulka, Wiktorówka, Kalne, Litiotyn, Bazinkówka, Sarańczuki, Trościaniec, Kotów, Rybniki, Potutory, Żołnówka, Posuchów, Olchowiec, Mieczyszczów, Podwysokie, Demnia, Hucisko, Nadorożniów, Kurzawy, Brzeżany, Leśniki, Szybalin, Baranówka, Kuropatniki, Potok, Byszki, Żuków, Hinowice, Dryszczów, Wulka, Szumlany małe, Łopszyn, Rohaczyn wieś i miasteczko, Narajów miasteczko i wieś, Wierzbów, Buszcze, Poruczyn, Dworce, Plichów, Urmań.

Z powiatu złoczowskiego: Zborów, Cecowa, Pohrebce, Prysowce, Korzyłów, Zarudzie, Trawotłoki, Jozefówka, Hodów, Rozhodów, Krasnopuszcza, Pomorzany, Kalne, Bohutyn, Żabin, Chrabużna, Urlów, Machnowce, Pleśniany, Torków, Czyżów, Uhorce, Koropiec, Wicyn, Kropiwna i Bubszczany.

Z powiatu przemyślańskiego: Podusilna, Dusanów, Baczów, Błotnia, Podusów, Nowosiółka, Stryhańce, Rekszyn, Potoczany, Dunajów miasteczko i wieś, Biała, Ciemierzyńce, Pniatyn.

Z powiatu rohatyńskiego: Stratyn miasteczko i wieś, Dobrymów, Podwińce, Puków, Cześniki, Łopuszna, Żołczów, Lipica górna i dolna.

Z powiatu podhajeckiego: Szczepanów, Telacze, Bożyków, Wołoszczyzna, Siółko i Sławentyn.

Zarazem zabroniono odbywanie targów na bydło rogate w Brzeżanach, Narajowie, Kozowie, Rohaczynie, Pomorzanach, Dunajowie i w Stratynie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, 16. czerwca 1872

Dnia 17. czerwca 1872 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt XXXII dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem, włoskiem i kroackiem wydaniu.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 79. Ustawę z 29. marca 1872 względem wznowienia hipotecznych wpisów tudzież zgłoszenia i przeistoczenia praw hipotecznych w Dalmacyi.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 19. czerwca.

Za pośrednictwem Jego Excelencyi Pana Namiestnika złożyły u stóp tronu adresy kondolencyjne z powodu śmierci śp. najdostojniejszej arcyksiężnej Zofii reprezentacye powiatu Grybowskiego, Nowo-Sądeckiego, Kamioneckiego, Żółkiewskiego, Stryjskiego, Wielickiego i Brzeskiego, tudzież reprezentacye miast Żurawna i Niepołomic. Równocześnie prosiły reprezentacye powiatu Tarnobrzeskiego, Lwowskiego i Chrzanowskiego Jego Excelencyę p. Namiestnika, ażeby złożył u stóp tronu wyrazy żalu i współczucia, któremi przejętą jest cała ludność tych powiatów z powodu nieszczęścia, jakie dotknęło rodziny Najjaśn. Pana.

Wiedeń. Najjaśniejsza Pani i J. C. W. arcyksiężniczka Marya Walerya wyjechały 17. bm. z Schönbrunn do Ische.

— Najjaśniejszy Pan raczył wydać następujące najwyższe pismo odręczne do Namiestnika Czech fml. barona Alexandra **Kollera**:

Kochany baronie **Koller**! Z niezmordowaną i oględną energią starałeś się złagodzić smutne następstwa klęsk elementarnych, któremi niektóre okolice Mojego Królestwa Czeskiego tak ciężko dotknięte zostały. Na dowód Mojej szczególnej wdzięczności za Twoją pełną poświęcenia działalność i w uznaniu Twoich znakomitych usług w ogóle udzielam Ci wielki krzyż Mojego orderu Leopolda z uwolnieniem od taks.

Schönbrunn, dnia 13. czerwca 1872.

Franciszek Józef m. p.

— Najjaśniejszy Pan raczył wydać następujący manifest do Pograniczan 12, 13 i 14 pułku pogranicznego i titlańskiego batalionu:

Zarządzone Naszem rozporządzeniem z 8 czerwca 1871 reformy w celu utorowania prowincyalizacyi własnego okręgu zostały już wykonane.

Ażeby Was także i pod względem służby wojskowej postawić na równi z resztą ludności Naszego królestwa Węgierskiego, widzę się spowodowanym rozkazać, ażeby z dniem 1. listopada 1872 w okręgu Naszego banatskiego Pogranicza i titlańskiego batalionu przepisy wojskowe dla c. k. Pogranicza wojskowego uchylone zostały a natomiast weszły w życie artykuły 40, 41 i 42 ustawy z r. 1868 o sile zbrojnej tudzież o milicyi krajowej i o pospolitem ruszeniu.

W dniu tym rozwiązane zostają: 12 niemiecko-banatski pułk pograniczny, 13 romańsko-banatski pułk pograniczny, 14 serbsko-banatski pułk pograniczny i batalion titlański.

Wasz Cesarz i Król dziękuje Wam za wierność i uległość, którą dotąd zawsze okazywaliście dla tronu i ojczyzny wyrażając zarazem przekonanie, że także i wśród nowych stosunków okażecie równe przywiązanie do Nas i Waszej ojczyzny.

Wiedeń, 9. czerwca 1872.

Franciszek Józef m. p.

Peszt. Do „Bohemii“ piszą z Pesztu pod dniem 14. b. m.:

„Pierwszy dzień wyborów wypadł dla stronnictwa Deaka bardzo pomyślnie. W całym komitacie Raab, wybierającym czterech deputowanych, wybrano samych deakistów, przy czem lewica straciła w Teth jedno krzesło poselskie. Wynik tych wyborów jest tem ważniejszy, ileże lewica liczyła na pewne zwycięstwo w tym komitacie. Nie tylko bowiem w Téth lecz także w mieście Raab utrzymał się choć nie znaczną większością głosów profesor Kautz, przeciw kandydatowi lewicy. Dziś odbywają się wybory w Preszburgu; i tu w ostatnich dniach zmieniła się znacznie sytuacya na korzyść stronnictwa Deaka. Wczoraj był jeszcze wybór prezydenta rady ministrów, hr. Lonyay, bardzo wątpliwym, ponieważ kasyno katolickie nie oświadczyło się jeszcze było, za kim głosować będzie. Wczoraj zaś uchwalono tam głosować za hrabią Lonyay, tak iż wybór jego nie ulega już najmniejszej wątpliwości. Początek wyborów wypadł dla deakistów pomyślnie; nie da się jednakże przewidzieć, czy rzeczy tak dalej pójdą. Podróż Najjaśniejszego Pana do Banatu a obecna podróż ministrów do Siedmiogrodu korzystnie wpłyną na rezultat wyborów dla stronnictwa rządowego. W dolnych Węgrzech i w Siedmiogrodzie wahają się jeszcze wyborcy wiejscy, w chwili wyborów jednakże głosować będą prawdopodobnie wraz z narodowcami za kandydatami większości sejmu węgierskiego.

Londyn. Lord Granville przesłał jenerałowi Schenck notę o instrukcyach danych ajentom angielskim w Genewie. Według tych instrukcyj, Anglia życzy sobie odroczenia prac sądu polubownego do czasu, gdy konwencya dodatkowa do traktatu waszyngtońskiego będzie zawartą i ratyfikowaną. Anglia żałuje, że dotychczas nie mogło być porozumienia o przedmiot sporny, który ma być przedmiotem prac sądu polubownego, i że w ogóle nie może dalszych kroków w przedmiocie tychże prac uczynić. Anglia uznaje wprawdzie, że sąd polubowny po upływie terminu odroczenia, choćby kwestya sporna rozwiązaną tymczasem nie została, ma prawo rozpocząć znów swoje prace; w takim razie jednak Anglia musi zastrzedz wszystkie swoje prawa, jak to już uczyniła w nocie dołączonej do memoryału procesowego.

— Czytamy w korespondencyi londyńskiej „Köln. Ztg.“ z dnia 13. b. m.: „Anglia doznała w ostatnich czasach od Francyi wielkiego upokorzenia; a gdyby to pochodziło od mniejszego państwa, byłaby już dawno pociągnęła je do surowej odpowiedzialności. Z Francyą toczyły się długo rokowania, a dopiero po kilku miesiącach mógł lord Granville o wyniku tych rokowań zawiadomić parlament angielski. Idzie tu o przymusową deportacyę skazanych i więźniów do Anglii, przeciw czemu Anglia w swoim czasie, jak to się samo przez się rozumie, zaprotestowała. Onegdaj zakomunikował lord Granville izbie wyższej parlamentu angielskiego rezultat tych rokowań, których przebieg jest następujący: Francuski minister spraw zagranicznych hr. Remusat wystosował pismo do ambasadora angielskiego przy republice francuskiej lorda Lyonsa, w którem oświadcza, iż rząd francuski pod tym tylko warunkiem wypuścił na wolność niektórych więźniów, iż udadzą się na terytoryum przyjaźnego Francyi państwa. Dalej wyraża hr. Remusat swoje ubolewanie, jeżeliby z tego powodu miało przyjść do jakichkolwiek nieporozumień między Anglią a Francyą; rząd bowiem francuski stanowczo sobie nie życzy, ażeby jego poddani, którzy chwilowo nie mogą przybywać w ojczyźnie, mieli stać się powodem naprężonych stosunków z państwem, z którem Francya w zgodzie zostawać pragnie. Jeżeliby to oświadczenie nie było dla rządu angielskiego dostatecznem, w takim razie zakaże rząd francuski więźniom wypuszczonym na wolność pod warunkiem opuszczenia terytoryum francuskiego udawać się do Anglii. „Oświadczenie to — rzekł lord Granville — jest dla Anglii zadośćuczynieniem, i z tego powodu rokowania w tej mierze już się skończyły.“

Paryż. Co do przymierza Niemiec z Włochami dzienniki francuskie nie chcą wierzyć, żeby ono było przeciw Francyi wymierzone. Francya — powiadają — nie grozi Włochom; ponawiać wyprawy rzymskiej nie myśli, a przywrócenie władzy świeckiej papieżów wykreśliła z programu swojej polityki zagranicznej. Włochy przeto nie potrzebują szukać pomocy Niemiec przeciw Francyi. Z drugiej zaś strony, zdaniem dzienników francuskich, Włochy nie mają powodu zaczepiania Francyi. Wprawdzie dzienniki pruskie utrzymują, że Włochy z pomocą niemieckiego przymierza mogłyby od niej oderwać Sabaudyę i Nizzę; byłaby to jednak korzyść bardzo mała w porównaniu z niebezpieczeństwy, jakie groziłyby królestwu włoskiemu, jeśliby stało się wspólnikiem polityki Niemiec; same też dzienniki włoskie przyznają, że podobne przymierze byłoby w dalszej przyszłości dla Włoch niebezpiecznem. „Journal des Débats tak o tem pisze:

„Prasa liberalna i umiarkowana we Włoszech słusznie utrzymuje, że przymierza polityczne nie zawierają się lekkomyślnie, i że rząd włoski, który ma zawsze trochę machiawelskiej przebiegłości (w dobrem znaczeniu tego wyrazu), jest zbyt roztropnym, aby miał na oślep rzucać się w objęcia Niemiec. Za Alpami jak za Renem, wspomnienia historyczne podtrzymujące dumę narodową, zajmują pewne miejsce w polityce, chętnie też przypominają tam sobie czasy Ottonów i Fryderyków.

Włochy nie potrzebują obawiać się Francyi, która od dawna trzyma się roztropnej maksymy Ludwika XI.: „Szukać zdobyczy za Alpami, jest to bardzo daleko szukać długiego żalu za grzechy.“

Z tych względów dziennik francuski nie wierzy by Włochy zechciały wchodzić z Niemcami w przymierze przeciw samej tylko Francyi, i ze spokojną dumą tak kończy swoje uwagi nad tym przedmiotem: „Francya odrodzona, wzmocniona, wojennie pokojowa, nie potrzebuje niepokoić się z powodu nieprzyjaznych uczuć Włoch, ani też żałować zasług jakie im wyświadczyła. De minimis non curat praetor.“

Z powodu posiedzenia zgromadzenia narodowego na którem p. Thiers uniósłszy się gniewem niespodzianie zagroził swoją dymisyą, „Gazeta krzyżowa“ zwraca uwagę na okoliczność, że gdyby nie postawa p. Gambetty względem tego zajścia, stronnicy ks. Aumale chwyciliby prezydenta za słowo. Rzeczywiście p. Gambetta skłonił lewicę do niegłosowania, i tem zmusił orleanistów do zrzeczenia się swych zamiarów. „République française“ tak pisze o manewrze orleanistów: „Jedna tylko grupa w zgromadzeniu nie mogła stłumić radości z powodu pogróżki prezydenta, była to grupa sztabu głównego orleanistów, którzy sądzili, że lewica zadaleko posunęła się w obronie służby czteroletniej, aby miała się cofnąć w obec pogróżki, i orleaniści którzy dotychczas stanowczo się oświadczali za służbą czteroletnią, gotowi byli chwycić p. Thiers za słowo, i głosować przeciw niemu i przeciw własnemu przekonaniu, byle rząd pozostał w mniejszości i władzę im ustąpił. Książę Aumale nie posiadał się z radości“. Tak więc dodaje „Gazety krzyżowa,“ w dniu tym p. Gambetta uratował prezydenta rzeczpospolitej.

„Evenement“ donosi, że w skutku zajścia na posiedzeniu zgromadzenia narodowego, na którem p. Thiers ponownie dymisyą swoją zagroził, prawy środek (orleański), pod prezydencyą p. Saint-Marc Girardin, postanowił interpelować rząd o położeniu wewnętrznem ze względu na ostatnie wybory republikańskie, i żądać, aby wysłano do departamentów prefektów, którzy mają idee polityczne wspólne z większością zgromadzenia narodowego.

— Pod dniem 14. bm. piszą z Paryża do „Köln. Ztg.“: „Dzienniki paryskie“, „Gaulois“ i „Moniteur“ rozsiewają fałszywe wieści o rokowaniach rządu francuskiego z Niemcami drażniąc tym sposobem w wysokim stopniu opinią publiczną. Półurzędowy dziennik „Bien public“ uspokaja rozdrażnione umysły i podaje pewną wiadomość, że rokowania względem uwolnienia terytoryum francuskiego wkrótce już pomyślnie dla Francyi się zakończą. „Gaulois“ doniósł przed kilkoma dniami, że hrabina Arnim obrażoną została w loży dyplomatów na posiedzeniu zgromadzenia narodowego. Dowiaduję się jednakże, że wiadomość ta była czystem zmyśleniem. — We wtorek d. 12. bm. był hr. Arnim z małżonką na obiedzie u prezydenta republiki. „Corr. Havas“ pisze w tej mierze: „Po obiedzie miał Thiers długą konferencyę z hr. Arnimem i hr. Remusat. Ambasador niemiecki wręczył prezydentowi odpis odpowiedzi swego rządu na wnioski rządu francuskiego, tyczące się ewakuacyi terytoryum francuskiego. Dokument ten jest dość obszerny.“ „Avenir National“ pisze: „Dnia 19. bm. zamierzają Thiers i hr. Arnim zwiedzić obóz w Roequencourt.“ Wczoraj wyszedł świeży tom papierów znaleziony w Tuileryach, i zawiera dokumenta dotyczące ekspedycyi meksykańskiej. Znajdują się tam także listy jenerała Feliksa Donas do brata Abla, który poległ pod Weissenburgiem. Dnia 24. stycznia r. 1867 pisał jenerał Gallifet z Meksyku do prefekta policyi Pietri: „Złóż pan cesarzowi wyrazy mego głębokiego szacunku i powiedz pan cesarzewiczowi następcy tronu, iż w dzień jego urodzin stoczymy z Prusakami bitwę i odniesiemy zwycięztwo.“ Jenerał jest obecnie komendantem w Algieryi.“

— „Corr. Havas“ donosi: „Prezydent republiki konferował dnia 16. bm. ze sprawozdawcą i prezydentem komisyi wojskowej względem systemu zastępstwa w wojsku. W tych dniach ogłosi minister spraw zagranicznych dokumenta donoszące się do wojny z r. 1870-71. Zbiór ten dokumentów zawierać będzie wszystkie akta władz cywilnych i wojskowych, jakoteż traktaty kapitulacyi. Prawica zgromadzenia narodowego uchwaliła wysłać deputacyę do Thiersa, która ma od niego zasięgnąć wiadomości co do polityki wewnętrznej.“

Konstantynopol. Ze szczególnem zainteresowaniem wygląda publiczność przybycia Mithada baszy, niedawno gubernatora Bagdadzkiej prowincyi, którego usunięcie z tego stanowiska tajemnicą dotąd pozostało. Wezyr zalecił mu wprawdzie pozostanie na czas jakiś w miejscu opuszczonego urzędowania, lecz Mithad nie zważając na to zalecenie, wybrał się w drogę na skutek jak powiadają tajemnych udzieleń z wezyrowskiego biura. Dostojnik ten szczególną odznacza się energią i niepospolitemi talentami, a do tego stanowczym jest postępów cywilizacyjnych zwolennikiem. Obok tego dobrze jest położony u sułtana, a przynajmniej był do ostatniego czasu. Są co się domyślają, iż czeka tu Mithada ważne jakieś w głównem ognisku rządu zadanie, a nawet przypuszczają, że przeznaczony jest zająć miejsce Wezyra; inni znowu podejrzywają w jego odwołaniu z Bagdadu coś dlań niedobrego.

Ze względu oszczędności która najwydatniejszą charakterystykę rządów teraźniejszego Wezyra stanowi, zdecydowane zostało zwinięcie tak zwanych wilajetów, to jest generalnych gubernatorstw, przez nieboszczyka Fuada wprowadzonych, które dużo skarb kosztowały. Na teraz jednak mają być jeszcze pozostawione dwa takie wielkorządztwa: Irak-Arabi, czyli Bagdadzkie w Azyi, i Adrianopolskie w Turcyi Europejskiej; zresztą istnieć ma tylko dawniejszy podział prowincyi na ejalety i sandżaki (jakoby gubernie i okręgi) cywilne; lubo Wezyr obsadza je głównie wojskowymi, większe pokładając zaufanie w ich sprężystości, pilności i duchu porządku, niż w zdolnościach i dobrych chęciach urzędników cywilnych.

Rozwiązała się temi dniami wątpliwość co do Mithada baszy, i zniweczone są, do czasu przynajmniej, nadzieje, jakie na tego dzielnego męża tureccy patryoci pokładali. Okazało się, iż wypadł z łaski sułtańskiej — nie dla tego żeby co rzeczywiście zawinił, lecz z tej tylko przyczyny, że bez ogródki oświadczył się przeciw ulubionemu dziś sułtana zamiarowi zmienienia odwiecznego w Osmańskiej dynastyi porządku następstwa tronu, celem zapewnienia po sobie panowania swojemu synowi Izzedynowi. To przeciwieństwo wystarczyło jego nieprzyjaciołom do oczernienia go w oczach monarchy, tak iż na długo może będzie państwo pozbawione usług najzdolniejszego, najgorliwszego i najuczciwszego ze swych wyższych urzędników i wodzów.

Kronika.

(Dekoracya.) Najjaśniejszy Pan udzielił najwyższem postanowieniem z 29. maja br. gr. kat. kapelanowi w Kaczyce Cyrylowi Homorakowi w uznaniu jego pełnej zasług działalności złoty krzyż zasługi

— Jego Excelencya p. minister sprawiedliwości zezwolił notaryuszowi w Brodach Adolfowi Kiernikowi i notaryuszowi w Bełzie Antoniemu Nieczuja Witosławskiemu zamieniać się na posady. Dalej przeniósł J. Ex. pan minister sprawiedliwości notaryusza w Wojniczu Floryana Minkusiewicza do Dukli a notaryusza w Uhnowie Adolfa Reszetyłowicza do Kut i mianował adjunkta sądu powiatowego w Podhajcach Jana Bossakowskiego notaryuszem w Sieniawie.

(Nieszczęsne wypadki.) W Bortiatynie koło Sądowej Wiszni powstała 30. mała w nocy bójka pomiędzy dwoma włościaninami, z których jeden Hryńko Przyszlak pchnięty nożem na miejscu zginął. — W Bysinie w powiecie myślenickim zabił piorun 3. bm. pracującą w polu włościankę Katarzynę Bielę. — W Babinie w powiecie kosowskim włościanka Kałyna Dyjczuk dnia 6. bm. odcięła siekierą głowę swojemu mężowi i zakopała trupa obok chaty. Zbrodnia wykryta a aresztowana zbrodniarka przyznała się do czynu. — W Pistyniu w powiecie kossowskim powiesił się 4. bm włościanin Stefan Hauryłków. Przyczyną samobójstwa była nędza i cierpienia fizyczne. — Koło Mostów w powiecie żółkiewskim znaleziono 8. bm. zwłoki rotmistrza 11go pułku ułanów hrabiego Mittrowsky, który wystrzałem życie sobie odebrał. — W Staromieszczyznie w powiecie skałackim glina zasypała 10 bm. parobka Fedka Chadyka pracującego w jamie. — W Zaduiszówce w powiecie skałackim utonął 9. bm. włościanin Jaśko Motyk. — W Osławcach w powiecie nadworniańskim dwaj chłopcy wpadli 5. bm. do rzeczki i utonęli. — W Tarnopolu powiesił się 6. bm. pisarz pokątny Zenon Ilnicki, obwiniony o oszustwo. — W Małej w powiecie ropczyckim polowy dworski spotkawszy 12. bm. krowę w polu, uderzył pasterkę tak nieszczęśliwie, że ją zabił na miejscu.

(Wylew.) W Białej wezbrała 11. bm wskutek ulewnego deszczu rzeczka Au i zalała kilka ulic. Szkoda wyrządzona tym wypadkiem jest nieznaczną.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Wystawa powszechna we Wiedniu.) Czytamy w „Weltausstellungs-Correspondenz“:

„Z Brukseli donoszą, że odbyło się tam zgromadzenie fabrykantów koronek, którzy postanowili urządzić zbiorową wystawę swoich wyrobów we Wiedniu. Uchwalono także wspólnym kosztem sporządzić potrzebną ilość gablotów na pomieszczenie tych wyrobów. — Athenäum, zakład edukacyjny dla przemysłowców i robotników, którego założenie jeneralny dyrektor wystawy przed kilku miesiącami poruszył, wejdzie niebawem w życie. Na posiedzeniu jednego oddziału cesarskiej komisyi wystawowej jeneralny dyrektor wystawy podał o stanie obecnym tego zakładu dużo ciekawych szczegółów, z których wyjmujemy następujące: J. C. W. arcyksiążę Rainer uznając cel piękny zakładu przyjął protektorat. Piękny dar pieniężny złożony przez jednego z przyjaciół zaprojektowanego zakładu, wystarczył na zakupienie domu na przedmieściu Gumpendorf, w którym zakład tymczasowo pomieszczony zostanie. Członkowie komitetu wykonawczego komisyi wystawowej dla Wiednia i Niższej Austryi uchwalili jednogłośnie postarać się o plac dla budynku przeznaczonego na stałe pomieszczenie Athenäum. Athenäum otrzymało już liczne dary w książkach, wzorach, modelach i innych środkach naukowych. W gotówce posiada zakład ten obecnie już 69.820 złr. Kapitał ten ulokowany został w zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu po 5%. Wielkie przysługi wyświadczyli zakładowi Ich Excelencye ministrowie bar. de Pretis i dr. Banhans darami i przyrzeczeniem, że w najbliższym budżecie przeznaczoną zostanie odpowiednia kwota dla Athenäum. — J. C. W. najdostojniejsza arcyksiężna Marya czyniąc zadość prośbie komitetu dla wystawy robót kobiecych i jeneralnej dyrekcyi przyjęła protektorat tego działu wystawy. — Ich Ces. Wys. arcyksiążęta Rainer i Ernest zwiedzali dnia 13. b. m. w Praterze roboty około wielkiej rotundy gmachu wystawy. — Fabrykanci bracia Thonet ofiarowali jeneralnemu dyrektorowi bezpłatnie na czas wystawy meble dla pałacu wystawy i dla pawilonów. Dyrektor przyjął tę patryotyczną propozycyę z podziękowaniem. — Związek kolei nadreńsko-turyngskich zniżył także o 50% ceny transportów na wystawę powszechną.“

Ceny targowe w 1. połowie miesiąca maja 1872.

Następujących artykułów:	Borszczów zr.	Borszczów c.	Jezierzany zr.	Jezierzany c.	Kudryńce zr.	Kudryńce c.	Mielnica zr.	Mielnica c.	Skała zr.	Skała c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4	50	4	—	4	25	4	
„ żyta	3	75	3	25	3	20	3	10	3	50
„ jęczmienia	3	—	2	50	2	50	2	75	2	50
„ owsa	2	—	1	65	1	75	1	65	1	80
„ grochu	3	—	3	—	2	20	—	—	—	—
„ hreczki	3	—	3	—	2	60	2	40	3	25
„ kukurudzy	4	—	4	—	3	—	3	20	4	50
„ ziemniaków	—	—	1	25	1	50	—	—	1	60
Cetnar siana	1	50	1	20	2	30	1	70	2	—
Sąg drzewa twardego	10	25	12	—	11	—	10	50	9	—
„ „ miękkiego	—	—	9	—	—	—	8	50	7	—
Funt mięsa wołowego	—	18	—	16	—	15	—	14	—	14
Miara wina	—	—	—	80	—	—	—	70	1	—
„ piwa	—	—	—	40	—	—	—	24	—	24
Robotnik z wiktem	—	35	—	20	—	23	—	25	—	25
„ bez wiktu		60	—	40	—	35	—	35	—	40

OSTATNIA POCZTA.

Berlin, 18. czerwca. Sejm niemiecki przyjął po dłuższych rozprawach ustawę o jezuitach według projektu rządowego ze znaną poprawką wniesioną przez stronnictwo liberalno-zachowawcze.

Genewa, 18 czerwca. W poniedziałek odbyło się posiedzenie sądu polubownego. Wynik obrad zupełnie nieznany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18 czerwca 1872.

Żorza: Pp. Br. Wattmann O., z Rudek. — Poznański W., radca dworu ros., z Rosyi. — Bocheński R., z Tarnówki. — Deyczakowski J., z Wasylkowic. — Deyczakowski G., z Rosyi. — Obertyński Z., z Cieląża. — Paygart A., z Podola. — Wiszniowski H., z Dobrostan.

Hotel europejski: Pp. Aywas J., z Pustomet. — Gaszenko Em., z Bukowiny. - Nowowiejski M., z Rosyi. — Zaklika Z., z Łopuszki.

Hotel Langa: P. Załęski S., z Kochanówki.

Hotel angielski: Pp. Bogdanowicz Z., z Litatyna. — Czetelewski K., z Jass. — Obertyński K., ze Stronibab. — Serwatowski T., z Bucniowa. — Siedlecki J., z Krakowa.

Hotel Kuhna: Pp. Br. Brückmann K., z Wołoszcza. — Zaworski B., ze Stryja.

Hotel warszawski: Pp. Łukakiewicz F., c. k. prezes sądu, z Brzeżan. — Gabryszewski R., c. k. starosta, z Nowego Sącza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18 czerwca 1872.

Pp Kniaź Puzyna J., do Uhrynowa. — Pauli A., c. k. radca namiestn., do Czerniowiec. — Hofmokl M., c. k. sędz. pow., do Bełza. — Sadowski L., do Wiednia. — Skolimowski J., do Dynisk. — Rulikowski G., do Polski. — Trzeciak P., do Bykowa.

TEATR.

Dziś: pod artystyczną dyrekcyą Bolesł. Ładnowskiego 6. występ gościnny pani Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów Warszawskich: Po raz pierwszy: „**JOANNA**“ Dramat w 4 aktach przez Dominika Galatego, przełożył Gustaw Czernicki. Reżyser: p. Królikowski.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegara lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g. 11	m. 28	wieczór.
„ „ „	o „ 5	„ 5	rano.
„ „ „	o „ 5	„	po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „ 6	„ 47	rano.
„ „ „	o „ 12	„ 15	w połud.
„ „ „	o „ 11	„ —	wieczór.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „ 6	„ 27	rano.
„ „ „	o „ 12	„ —	w połud.
„ „ „	o „ 10	„ —	wieczór.

Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 5 m. 57 rano.
„ „ „ o „ 9 „ 45 wieczór.
„ „ „ o „ 10 „ 50 rano.
„ z Czerniowiec „ o „ 10 „ 43 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 58 rano.
„ „ „ o „ 3 „ 45 po połud.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 10 „ 58 wieczór.
„ „ „ o „ 4 „ 18 rano.
„ „ „ o „ 4 „ 3 po połud

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Pod zamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 11 m. 32 w nocy.
„ „ „ „ o „ 12 „ 26 w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

W y k a z

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowiecko-jaskiej kolei żelaznej w miesiącu maju 1872.

		Przestrzeń ruchu	Liczba podróżnych	Transport towarów cetnary celne	Dochody od osób, pak. i towarów pospiesznych		od towarów		Razem	
		mil			złr.	c.	złr.	c.	złr.	c.
Od 1. do 31. maja	1872	47	39404	432803	71920	—	144857	—	216777	—
	1871	47	29105	235109	56199	—	102317	—	158516	—
	więcej	—	10299	197694	15721	—	42540	—	58261	—
	mniej	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Od 1. stycznia do 31. maja	1872	47	145574	1918392	264709	—	624575	—	889284	—
	1871	47	116410	1342767	230538	—	474904	—	705442	—
	więcej	—	29164	575625	34171	—	149671	—	183842	—
	mniej	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu czerwcu 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
13	724·39	724·41	726·90	725·23	14·1	14·5	15·3	14·63	14·1	13·7	12·6	11·93	100	99	92	97·0	10	9	9	9·3	N 2	N 2	NW 2	9	9	8	8·7	13·00 ⋮

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 18 czerwca. Południowy.								
Akc.gal.kol.żel.K.L.a diwid.	—	—	—	—	247	—	248	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	163	—	164	25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	166	—	167	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	67	—	69	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	82	60	83	10
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	60
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	50	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	92	50	93	25
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	77	—	77	50
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	28	5	36
„ cesarski	—		—	—	5	30	5	37
Napoleondor	—	—	—	—	8	87	8	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	—	9	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	70	1	80
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51½	1	52
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	65	1	67
Srebro	—	—	—	—	109	50	111	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. czerwca 1872

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	72.35	72.45
od kwietnia do października po 5%	72.30	72.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	332.—	333.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	331.—	332.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	96.75	97.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	104.40	104.70
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	125.—	126.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	145.25	145.50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	76.—	76.50
Galicyi	76.75	77.25
Niższej Austryi	94.25	94.75
Siedmiogrodu	79.50	80.—
Węgier	82.—	82.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 60%	332.75	333.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	345.40	345.60
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1000.—	1010.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	850.—	852.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	615.—	617.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	254.—	255.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2250	2255
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	247.—	247.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	—.—	—.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	360.—	361.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	183.—	183.50
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.—	104.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	82.50	83.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.80	90.20
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.75	93.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.50	92.70
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.75	90.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	92.25
„ „ „ „ w. a.	86.50	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.—	104.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.40	101.70
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	91.50	91.75

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.50	191.50
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.75	101.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.75	32.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.50	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.25
Salma po 40 zł. m. k.	41.50	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.75	30.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.50	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ 50 zł. w. a.	58.—	58.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.—	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.55	93.70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	93.70	93.80
Hamburg za 100 M. B.	82.15	82.25
Londyn za 10 ft. szt.	111.70	111.80
Paryż za 100 fr.	43.60	43.65

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.36½	5.37½
„ peł. wagi	5.38	5.39
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.91½	8.92
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	109.40	109.55

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18 czerwca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	90
„ „ w srebrze	72	20
Losy z 1860 roku	104	50
Akcye banku wiedeńskiego	849	—
„ kredytowego	343	50
Londyn 10 funtów szterlingów	111	85
Srebro	109	65
Napoleondor	8	93
Dukat	5	37

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1557 3—3) **Edikt.**

Nr. 2447. Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty wird kundgemacht, daß zur Befriedigung der Forderung der Waisenmasse des Stanislaus Mynarski pr. 430 fl. öst Währ. sammt 5 Pct. Zinsen seit 23ten November 1859 der Executionskosten pr. 2 fl. 87 kr. öst W. und der weiteren unter Einem zugesprochenen Executionskosten 11 fl. 20 kr. öst. W. die executive Feilbiethung der laut Hauptbuch Gemeinde Willamowice T. V. pag. 228. n. 2. haer. den Eheleuten Stanislaus und Anna Mosler gehörigen, der obigen Forderung als Pfand dienenden in Willamowice sub Nr. 252 gelegenen Realität bewilligt und dieselbe in drei Terminen, d. i. am 29. Juli 1872, am 26. August 1872 und am 23. September 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der Kanzlei dieses k. k. Bezirksgerichtes abgehalten werden wird.

Den Ausrufspreis bildet der gerichtliche Schätzungswerth pr. 2754 fl. öst. W.

Die Kauflustigen haben ein Vadium in der Höhe von 10 Pct. des Schätzungswerthes, somit im runden Betrage pr. 276 fl. öst. Währ. im Baaren in österreichischen Banknoten oder in öffentlichen Staatsschuldverschreibungen oder den Pfandbriefen der galliz.-ständ. Creditsanstalt nach dem aus der Lemberger ämtlichen Zeitung ersichtlichen letzten Wiener Tagescourse vor Beginn der Feilbiethung zu Handen der Feilbiethungscommission zu erlegen.

Sollte die obige Realität am obigen Termine über den Schätzungspreis oder unter demselben nicht an Manu gebracht werden, so wird unter Einem zur Einvernehmung der Gläubiger über die Erleichterung der Bedingungen die Tagfahrt auf den 23. September 1872 um 11 Uhr Vormittags anberaumt, und werden hiezu die Pfand-, d. i. Tabulargläubiger so gewisser zum Erscheinen vorgeladen, widrigens dieselben als dem Beschlusse der Mehrheit der Erschienenen beigetreten, angesehen werden würden.

Der Schätzungsact und Grundbuchsauszug dieser Realität können bei Gericht, der Ausweis der Steuern hingegen beim k. k. Steueramte in Biała eingesehen werden.

Hievon werden die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die unbekannten hingegen und solche, denen der Feilbiethungsbescheid vor der Feilbiethung nicht zugestellt werden könnte, oder welche nach dem 24. September 1863 respect. 3. Juli 1871 an die Gewähr gelangen würden, zu Handen des Curators Hrn. Dr. Chrzanowski verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kęty, am 27. December 1871.

(1558 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 3631. Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty wird kundgemacht, daß die vom Teschner k. k. Kreisgerichte unterm 19. September 1871 Z. 5586 zur Hereinbringung der Forderung des Herrn Johann Kopciński pr. 600 fl österr. Währ. s. N. G. bewilligte executive Feilbiethung des dem Hrn. Jacob Podworski gehörigen keinen Tabularkörper bildenden Gartengrundes Nr. 352 in Kenty sammt Platz Nr. 353 und der Scheuer hiergerichts in drei Terminen, d. i. am 22. Juli 1872, am 19 August 1972 und am 16. September 1872, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 400 fl. öst. W., unter welchem die obigen Realobjecte an zwei ersten Terminen nicht werden hintangegeben werden, am dritten hingegen werden dieselben auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Jeder Kauflustige hat vor der Feilbiethung ein Vadium im runden Betrage pr. 45 öst. Währ., im Baaren in k. k. Banknoten oder auch in Staatsschuldverschreibungen, jedoch nach dem aus der letzten Lemberger ämtlichen Zeitung ersichtlichen Wiener Tagescourse zu Händen der Feilbiethungscommisson zu erlegen. Das im Baaren erlegte Vadium des Erstehers wird zurückbehalten, den übrigen Licitanten hingegen rückgestellt werden.

Der Beschreibungs- und Schätzungsact, so wie die Feilbiethungsbedingungen können bei Gericht, der Ausweis der rückständigen Steuern und Abgaben beim k. k. Steueramte in Biała eingesehen werden.

Die unbekannten Gläubiger, in welche rechtzeitig dieser Bescheid nicht zugestellt werden konnte, sowie die unbekannten Pfandgläubiger, oder solche, welche erst später das Pfandrecht erwerben würden, werden durch den von Teschner Kreisgerichte für dieselben bestellten Curator in der Person des k. k. Notars Hrn. Victor Brzeski, welchem Hr. Vincenz Zemanek senior substituirt wird und durch dieses Edict verständigt wird.

Kenty, den 31. Jänner 1872.

(1576 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 4410 cyw C. k. sąd powiatowy w Krakowcu podaje niniejszem do wiadomości, iż na zaspokojenie przyznanej Julii Pałczakowej sumy 113 złr. 40 ct. w. a. tadzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 9 złr. w. a. egzekucyjna sprzedaż trzech kawałków gruntu w Wielkich oczach położonych Antoniego Frączkiewicza własnych, w tutejszym sądzie dnia 4. lipca, 18. lipca i 8. sierpnia 1872 zawsze o 11 godzinie z rana przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi się 16 złr., 40 złr. i 8 złr w. a. i każdy chęć kupienia mający, ma jako zakład 10 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Reszta warunków licytacyjnych, mogą w aktach tusądowych być przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krakowiec, dnia 30. października 1871.

(1582) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 1155-L. S. R. An der mit Beginn des Schuljahres 1872/3 neu zu errichtenden, mit der k. k. Lehrerinnenbildungs-Anstalt zu Klagenfurt verbundenen zweiclassigen Mädchen-Uebungsschule sind zwei Lehrerinnenstellen mit den im Gesetze vom 19. März 1872 sistemisirten Bezügen, als: 800 fl. Gehalt und dem Anspruche auf 6 Quinquenalzulagen à 100 fl. zu besetzen.

Bewerberinnen, welche auch am Unterrichte der Lehramtscandidatinen, insbesondere in der Musik, französischer Sprache oder den weiblichen Handarbeiten sich betheiligen können, erhalten unter übrigens gleichen Umständen den Vorzug.

Die gehörig belegten Gesuche sind an das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht zu stilisiren und beim k. k. kärntn. Landesschulrathe im Wege der vorgesetzten Behörde bis 1. Juli 1872 einzureichen.

K. k. kärnt. Landesschulrath.

Klagenfurt, am 21. Mai 1872.

(1583) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 1155 L. Sch. R. An der k. k. Lehrerinnen-Bildungsanstalt zu Klagenfurt sind mit Beginn des Schuljahres 1872/3 zwei Lehrerstellen zu besetzen, und zwar für nachstehende Fächer:

1. Deusche Sprache, Geographie und Geschichte,
2. Zeichnen, Kalligraphie und Mathematik.

Zu diesen Lehrerstellen können auch Lehrerinnen, welche jedenfalls die Lehrbefähigung für Bürgerschulen besitzen müssen, zugelassen werden.

Bewerber und Bewerberinnen, welche auch in anderen Fächern, namentlich in der Pädagogik oder der französischen Sprache Unterricht ertheilen können, erhalten unter Uebrigens gleichen Umständen den Vorzug. Die Befähigung zum Unterrichte in den weiblichen Handarbeiten gereicht der Lehrerinnen zur besonderen Empfehlung.

Mit diesen Lehrerstellen sind die in dem Gesetze vom 19. März 1872 sistemisirten Bezüge verbunden, als 800 fl Gehalt, 150 fl. Localzulage nebst dem Anspruche auf 5 Quinquenalzulagen á 200 fl.

Die gehörig belegten Gesuche sind an das hohe k. k Ministerium für Cultus und Unterricht zu stilisiren und beim k. k. kärnt. Landesschulrathe im Wege der vorgesetzten Behörde bis 1. Juli 1872 einzureichen.

K. k. kärnt. Landesschulrath.

Klagenfurt, am 21. Mai 1872.

(1588) **Kundmachung.**

Nr. 7275. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Krakau wird in Folge der angemeldeten Auflösung der vom Efroim Landau und Efroim Rakower zum Betriebe einer Nürnberger Waarenhandlung in Krakau errichteten offenen Handelsgeschäft die Löschung deren Firma: „E. Landau et Rakower" aus dem Handelsgerichte für Gesellschaftsfirmen bewilliget.

Krakau, am 4. Juli 1872.

(1590 1—3) **Edikt.**

Nr. 6836. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol wird hiemit dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Hr. Wiliiam Wyndham bekannt begeben, es habe Jakób Menkes gegen denselben unterm 17. Jänner 1872 Z. 287 die Zahlungsauflage auf Zahlung von 2000 fl. öst. Währ. f. N. G. erwirkt, welche dem für denselben unter Einem bestellten Curator h. o. Advocaten Hrn. Dr. Żywicki zugestellt wird.

Dessen Hr. William Wyndham mit der Aufforderung verständigt wird — diese seine Rechtsvertreter von seinem Aufenthalte Nachricht zu geben, wie auch die nöthige Information und sonstiger Behelfe zur Vertheidigung zu ertheilen, widrigens er die üblen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Tarnopol, 5. Juni 1872.

(1596) **Kundmachung.**

Nr. 8889. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Krakau wird die Eintragung in das Handelsregister für Einzelnfirmen der vom Hrn. Moriz Reich im Betriebe seiner Rosoglio, Liquer, Rum und Spiritus-Fabrik in Lipnik bei Biała eigenhändig zu zeichnenden Firma: „Moritz Reich" bewilliget.

Krakau, am 4. Juni 1872.

(1597 1—3) **Edykt.**

L. 9273. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Emila Łobeskiego, Marcelego Łobeskiego i masę nieobjętą po s. p. Eugenii Kowalewskiej a względnie niewiadomych spadkobierców tejże, że przeciw nim i innym Floryan Nowacki o zniesienie współwłasności dóbr Marcówka, sprzedaż tychże dóbr i rozdział ceny kupna między współwłaścicieli wniósł pozew, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy zadekretował takowy wyznaczywszy termin do rozprawy na dzień 7. sierpnia 1872 o godzinie 10. zrana.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem, przeto c, k. sąd w celu zastępowania pozwanych wymienionych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali i o tem c. k sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 14. maja 1872.

(1598 1—3) **Edykt**

Nr. 9652. C. k. sąd obwodowy tarnowski zawiadamia niniejszym edyktem p Olimpią Grocholską, jako z miejsca jej obecnego pobytu niewiadomą, iż przeciw niej w skutek wniesionego przez p. Hennę Gleitzmann pod dniem 25. maja 1872 do l. 9652. pozwu wekslowego o zapłacenie sumy wekslowej 50 złr. w. a. zpn. nakaz płatniczy wydanym i zarazem dla niej kurator w osobie adw. dr. Nowakowskiego z substytucyą adw. dr. Forysta ustanowionym został, do którego ze swemi możliwemi środkami dowodowemi ku jej obronie służyć mogącemi zgłosić się lub sądowi innego zastępcę wskazać ma.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 1 czerwca 1872.

(1599 1—3) **Edykt.**

Nr. 9653. C. k. sąd obwodowy tarnowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Olimpię Grocholską jako z miejsca jej obecnego pobytu niewiadomą, iż przeciw niej w skutek wniesionego przez p. Hennę Gleitzmanową pod dniem 25 maja r. b. do l. 9653 pozwu wekslowego o zapłacenie sumy wekslowej 100 złr. w. a. zpn. nakaz płatniczy wydanym i zarazem dla niej kurator w osobie p. adw. dr. Nowakowskiego z substytucyą p. adw. dr. Forysta ustanowionym został, do którego ze swemi możliwemi środkami ku jej obronie służyć mogącemi zgłosic się, lub sądowi innego zastępcę wskazać ma.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów 1 czerwca 1872.

(1600 1—3) **Edykt.**

Nr. 9654. C. k. sąd obwodowy tarnowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Olimpią Grocholską jako z miejsca jej obecnego pobytu niewiadomą, iż przeciw niej w skutek wniesionego przez p. Hennę Gleitzmanową dniem 25 maja 1872 l. 9654 pozwu wekslowego, o zapłacenie sumy wekslowej 251 złr. w. a. zpn. nakaz płatniczy wydanym, i zarazem dla niej kurator w osobie p. adw. dr, Nowakowskiego że zastępstwem p adw. dr. Forysta ustanowwionym został, do którego ze swemi możliwemi środkami dowodowemi ku jej obronie służyć mogącemi zgłosić się lub innego zastępcę sądowi wskazać ma.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 1. czerwca 1872.

(1601 1—3) **Edykt.**

Nr. 9655. C. k. sąd obwodowy tarnowski uwiadamia niniejszym edyktem p. Olimpię Grocholską jako z miejsca obecnego pobytu niewiadomą, iż przeciw niej w skutek wniesionego przez Hennę Gleitzmann pod dniem 25 maja r. b. l. 9655 pozwu wekslowego o zapłacenie sumy 150 złr. w. a. zpn. nakaz płatniczy wydanym, i zarazem dla niej kurator w osobie p. adw. dr. Nowakowskiego ze zastępstwem p. adw. dr. Forysta ustanowionym został, do którego ze swemi możliwemi środkami ku jej obronie służyć mogącemi zgłosić się, lub innego zastępcę sądowi wskazać ma.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 1 czerwca 1872.

(1602 1—3) **Edykt.**

Nr. 196. C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia niniejszem edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Pawła Kociołka, Wojciecha Kociołka, Justynę Kociołkową, Salomeę z Kociołków Samlicką, Franciszkę Samlicką, Jana Samlickiego, Katarzynę Samlicką, Józefę z Samlickich Piotrowską, Elżbietę z Kociołków Turek, Zofię z Kociołków Datkową, Katarzynę z Kociołków Osikową i Kaspra Kociołka, iż przeciw tymże pod dniem 15 stycznia 1872 l 196 Małgorzata z Kociołków Struzik wytoczyła pozew o unieważnienie dekretu dziedzictwa z dnia 14 sierpnia 1845 l. 2045 po Marjannie z Kociołków Jakunowej przez b. magistrat w Bochni wydanego i o wymazanie pozycyi tabularnej l. d. 4 pag. 129 n. 3 haer. zaintabulowanej w stanie czynnym realności pod nr. k. 496 424 w Bochni położonej, w skutek czego termin do obrony na dzień 12 sierpnia 1872 o godzinie 10 z rana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto ustanawia się dla nieobecnych na koszt i niebezpieczeństwo tychże kuratorem p. adw. dr. Komar, z którym spór wytoczony według istniejących przepisów sądowych przeprowadzony zostanie.

Upomina się niniejszem pozwanych, aby w oznaczonym czasie albo sami się zgłosili i potrzebne dowódy prawne kuratorowi udzielili, lub wreszcie sami obrońcę wybrali, i o tem tutejszemu c. k. sądowi powiatowemu donieśli, w ogóle wszelkich do obrony służących prawnych środków użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia dnia 4 kwietnia 1872.

(1603 1—3) **Edykt.**

Nr. 1589. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Walentego i Agaty Cachelów przeciw Franciszkowi i Katarzynie Ptakom o zapłacenie resztującej należytości 7 złr. 19 kr. w. a. tudzież należących procentów po 6% z przynależytościami w celu ściągnienia tej wierzytelności dozwolono przymusową sprzedaż gruntu pod 3 korcy wysiewu na „Smiczkim" zwanego do dłużników należącego w Woli batorskiej pod l. 156 176 położonego, a ciała tabularnego niestanowiącego.

Termin do tej sprzedaży wyznacza się na dzień 2 lipca, 6 sierpnia i 3 września 1872, każdą razą o godzinie 10 przed południem Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 150 złr. w. a. Wadyum przez licytantów złożyć się mające 15 złr. w. a. Reszta warunków licytacyi mogą być w tutejszo sądowej registraturze przezejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 10 czerwca 1872.

(1605) **Edykt.**

Nr. 28389. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że na dniu 22 maja 1872 firma dom. załatwień interesów pieniężnych i wekslowych W. S. Wilczyński we Lwowie której właścicielem p. Włodzimirz Stanisław Wilczyński jest – do rejestru handlowego firm pojedyńczych zaciągnięta została, jakoteż prowadzenie prokury przez p. Juliana Kokurewicza przy firmie wzmiankowanej zaciągnięto.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów 5 czerwca 1872.

(1614 1—3) **Edykt.**

Nr. 3360. C. k. sąd powiatowy w Ulanowie, niniejszem obwieszcza, że przedsięweźmie na zaspokojenie wierzytelności Bencyona Adlera w kwocie 10 złr. 50 kr. w. a. 2 rubli sr. zpn. przymusową sprzedaż publiczną realności Franciszka Madryna w Jarocinie pod nr. 75 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 158 złr. a. w. oszacowaną w 2 terminach a mianowicie dnia 15 lipca 1872 i dnia 12 sierpnia 1872 zawsze o 10 godz. przed południem. W pierwszym ta realność tylko powyżej lub za cenę szacunkową w drugim i poniżej sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 25 złr. 80 kr. w. a. Reszte warunków i akta opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Ulanów dnia 30 kwietnia 1872.

(1615 1—3) **Edykt.**

Nr. 220. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia z pobytu i miejsca niewiadomych Motia i Reislę Langenbergów, iż Mozes Eber pod dniem 6 października 1871 do l. 4421 przeciw nim pozew sumaryczny o zapłacenie 50 złr. i 42 zł. a. w. zpn. wytoczył i że takowy ustanowionemu dla nich kuratorowi Feibiszowi Nussenbaumowi w Buczaczu się doręcza. Do rozprawy sumarycznej został termin na dzień 15 lipca 1872 o godzinie 9 rano wyznaczonym.

Wzywa się zatem Motia i Reislę Langbergów, ażeby przed terminem środki obrony temu kuratorowi udzielili albo przy terminie osobiście stanęli, w razie przeciwnym bowiem złe skutki ztąd wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz dnia 7 marca 1872.

(1616 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 1045 C. k sąd powiatowy w Rozniatowie zawiadamia chęć kupienia mających, że na odezwę sądu obwodowego samborskiego z dnia 20 lutego 1872 do l. 1456 ku ściągnięciu sumy wekslowej 200 złr. w. a. zpn. wywalczonej przez Józefa Kruszelnickiego sprzedawać się będzie realność dłużnika masy leżącej Dawida Löw w Rożniatowie pod l. k. 175 położona ciała tabularnego nie stanowiąca w dniach 28 czerwca 1872 o godzinie 10 rano za cenę szacunkową 700 złr. w. a. lub wyżej a w dniu 19 lipca i 19 sierpnia 1872 o godzinie 10 rano i niżej takowej.

Akt opisania i ocenienia tudzież dalsze warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rożniatów dnia 22 marca 1872.

(1620 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2600. W Lisku otworzono telegraficzną stacyę z ograniczoną służbą dzienną dla ogólnego użytku.

Z c. k. dyrekcyi telegrafów.

We Lwowie, dnia 13. czerwca 1872.

(1621 1—3) **Obwieszczenie.**

L 2625. W Gwoździcu otworzono stacyę telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną dla powszechnego użytku.

C. k. dyrekcya telegrafów.

We Lwowie, dnia 15. czerwca 1872.

(1629 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 4362-Pr. Celem obsadzenia posad komisarzy powiatowych i koncepistów Namiestnictwa z płacą rocznych 800 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs do 1. lipca 1872.

Ubiegający się winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi, odbytych nauk prawniczych i złożonego egzaminu praktyczno-politycznego wnieść w drodze właściwej do c. k. prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 17. czerwca 1872.

Doniesienia prywatne.

Royal Thridace-Seife
von
VIOLET
Patentirter Parfumeur in Paris.
Die einzige von den medicinischen Berümtheiten für die Gesundheit die Frische und die Schönheit der Haut empfohlene Seife.
Niederlage in allen Städten der Welt.
Man verlange die Fabrikmarke: (1390 2—12)
LA REINE DES ABEILLES.

Z drukarni E. Winiarza.